

מסורת הש"ס

(א) צלַה ד. כַּיְמוּתַי יְיָ: [מִן] סוּפְרִים פ' ז"ח לַחֲזַ"ק, (ב) חַיִּב יִרְקָא דְבַבְּה פ"ה ה"ט, א יומא כז, ו'ע"ש, (ד) מִןְךָ דַּמְנַמּוּת פ"א ה"י, ירֵשֶׁה וְכוּ יומא פ"ג ה"י, (ס) פְּסָחִים ס' [לְקַמְן לַהּ], (ז) יִרְקָא י' ט, (ח) יומא גג, (ט) לְקַמְן לַהּ. פְּסָחִים סה יומא כא כג, (י) [עִינֵן מִן] מַמְנוּת י"ט, ד"ה מִרְה וְכוּ' חוּלֵין כז, ד"ה אַמְרָן, (י) סַהֲרֵרִין פג, (י) ועִינֵן תרי יבִּמּוּת נה ד"ה אַתִּיא, (י) פִּילֵי זי ד"ה אֵין, (י) יומא פ"א ה"א, מְגִילָה פ"א ה"י, הַרְוִית פ"ג ה"ב:

הגהות הב"ח

(א) גמי' מנין שלף בחילוק בין ממסר: (ב) רש"י ד"ה חוקה וכו' ללס חק עולם: (ג) אלא בעודה וכו' והיה ללס כהונה לחוקת עולם: (ד) ד"ה הני מילי וכו' ואידער בני: (ה) שמויה ממוסר נגדים: (ו) ד"ה אלא ולהבדיל בין הקודש ובין החול למה: (ז) ד"ה לא וכו' בפירוקה:

שינויי נוסחאות

[א] צ"ל מלהבדיל (ש"ס), ולצ"ל בשר"י: [ב] הדיקום ליה צ"ל (ש"ס), ובשר"י הני מילי מקמי הדיקוי ליה ג"ש: [א] הדיקו הבחון כביהונו לחוקת עולם: [ד] כצ"ל בנטק שתי כהנות, וכ"ה בחתפתא דמחנות: [ח] מינת מכת ממקן (ובתוספתא סס הניקטא על בני: ז) ואנין (כ"פ): [ז] צ"ל דכל (ר"ס): [ח] הרחוק (כ"פ): [א] שתיין בין ממוסר בגדים צ"ל (ש"ס) גמיון, וכ"ה בבית: ז] צ"ל די נקטיה (ר"ס): [א] דכל חוקת (ש"ס): [ב] צ"ל בעודה (כ"פ): [ג] איצטרך הוא הכהן (ז): [א] צ"ל להדיא (ש"ס): [ב] צ"ל מעכבא (יעב"ץ): [ג] צ"ל א"י ולא תיבעי הכהן, דההוא הדמבא כו' צ"ל (יע"ץ). ס"א ולא תיבעי ההוא קרא דהיהיה להם כהונה הדמבא כו' (גמיון):

[ח] אבני אהרן (כ"י): [יג] ללחור צ"ל כשירה, אכל כנסתא ד"י כלפניו: [ג] אחד כהן הגדול (כ"י), וכן גמ' כ"ר ח' היסר אחד יתר אחד: [א] צ"ל דאין (כ"ב) ממלן עד סתיד היל הגביה (ש"ס): [ג] מנהא אפי' למיר (ר"פ): [ב] מנהא אין בגדיהם עליהם אין כהונתם עליהם אצטרך כו' צ"ל (יע"ץ, ש"ס): [ג] שמויעני גמי מיתה (כ"ח) ומקריה זי מ"מ מנסבין (ש"ס): כתוב כו', ועש"ב: [א] צ"ל כהונה (ש"ס): [ז] צ"ל בירושלמי בפ"ק דיומא דרשב"ל הוא מקרא דמתתרא כו' (שפי' תוסי' יומא י' ע"ב, ש"ס, ז"ב): [ח] בירושלמי רבוחסתתא (יע"פ תוסי' ש"ס וש"ס): [ג] צ"ל ואיל, ויתבת ועשרי ממקן (ש"ס): [ז] צ"ל שרקבין (גמיון ובתוסי' ש"ס): [א] שדושה (ש"ס) ובתוסי' ש"ס): [ב] מן ההנהנה גידולה, כן נוסף בגמיון עתוה"ס:

ליקוטים

ח"ל חוקה חוקה, כל מקום שנאמר חוקה אינו אלא לעכב והכי איחא במנותח (א"י, א). ואי קשיא לך הא דאמרין בשביתא קדישא שלא חוקה חוקה שנתים מבין יליף חוקה חוקה ממחוסר בורים, והתם פירובא הוא אילמא

כל חוקה אינו לעכב, והיה ר"א רמב"מ דמרימאיה התם (בבבבב) אמר רב כל מקום שנאמר תורה חוקה אינן אלא לעכב וקס"ד תורה חוקה תרויהו ואסיקנא אפי' תורה בלא חוקה חוקה בלא תורה, ואי מג"ש היכי קס"ד למימר הכי, אלא דואי מגופיה משפט, וכי אסיקנא אפי' חוקה בלא תורה הכי גמי הוא, ועוד דאי מג"ש היכי דרשינן ק"ו, וכי אתי ק"ו ומבטל ג"ש, ושפעת"י שכך פירושה של אותה שמונה שבבתיים מנין שמחלה עבודה נימא דכשרין אלא שלא עלו לעבליים לשם חובה דחוקה עיובא להכי מהניא לן, ופריך גמר ממחוסר בגדים והתם כתיב בזמן שבגדיהם עליהם כהונתם עליהם אין כהונתם עליהם והווי להו וריס ומחללין בעבודה. זה הו"ר רבינו נ"ר, ויש לפרש דהתם כתיב ריחצו מים אלא ימרחו מצוה על הכהנים לקדש אבל עבודה אינה פסולה בכך שלא מלה הכתוב בקידוש כלל, כמו שתלה הכשפה פרה בשחיטה ולפיכך חוקה שכתוב בה אינה אלא לעכב, אבל התם ליכא למימר הכי. זה ג"ל (מנצ"ן מולן כד):

האכין שסיה סהן גדול סהן לא סהן כל בגדיו עלוי דהייט שמונה נגדים אֵין כהונו עילוי, דסין דקרא מיייר בלחין ונניו אית כן למימיה סיה (סהר"פ ז'): רש"י ד"ה אבל עבודה ב"י ואל חלק בין עבודה שיש בה ביהה לקבועה שאין בה ביהה. הגהט הרי"ם ז"ל, וא"י ולמנוח האי קרא דנגדיהם עליהם ולשמוע מלהבדיל בין עבודה ובין החול, ז"ל דלמסקתא ניחא שפיר, ע"כ:

חוקה חוקה, בשתיי יין [כתיב] חוקת עולם [ובמחוסר] נגדים כמיז כהונה לחוקת עולם ובכחילת יד ורגל כמיז והיתה להם (ב) לחוקת עולם: **אי מהפס**, משתיי יין הוה אמינא ה"מ דמחלי עבודה [במחוסר נגדים] בעבודה שהזר חייב עליה מימה כדכתיב בזהוא קרא (ז) בצואלס

אל אהל מועד ולא תמותו בעבודה

שש זה חיוז מימה לפסוליס הכתוב מדבר ואינה (ז) אלא ארבע עבודות זריקה והקטרה וניסוך המים הייין כדילפינן בפ"ג צסדר יומא (דף כז)

מועדנתם עבודת ממנה וגו' והזר הקרב יומת עבודת ממנה ולא עבודת סילוק ועדתם עבודה תמה ולא עבודה שיש אחריה עבודה כגון קבלה והולכה וקמינה וכל (ז) חיוז מימות בפסולי עבודה מזוהת גמרינן דמתנן בפ' בתרא (לקמן ק"ג): הקומץ הנוגלל והיוצק והמקבל דמים וכו' ואין בהם לא משום זרות ולא משום טומאה ולא משום מחוסר נגדים ולא משום שלא רחץ (ח) ידים ורגלים אלמא מוזר גמרינן: **אזל עבודה שאין זר חייב עליה מיסה אימא לא**, מחלי לה

מחוסר נגדים להכי כתב והיתה להם (א) לכהונת עולם לשוינהו זריס כשאין נגדיהם עליהם וצור אשכחן חילול ולא חלק בין עבודה שיש בה מימה לעבודה שאין בה מימה: **אשכחן מחוסר נגדים**, ככל העבודות:

שסויי יין מנולן, דפסלי עבודה שאין הזר חייב עליה מימה: **והא סנה מלהבדיל קנסיב לה**, לשתיי יין ולא גמר מגזירה שהו ואנן ניקו וניפילו עלה למילף מקרא אחרינא: **הני מיפלו עולה דסיקו ליה גזירה שוה**, לא הוה ליה למילף שתיי יין אלא מלהבדיל ובמסקנא (י) אידכר ליה גזירה שוה ותנא (ליה) שצקיה לאורחיה קמייתה

ונקט גזירה שוה למילף משתיי (א) יין מחוסר נגדים: **והא סנה נקטיה (ז) לגזירה שוה מחוסר נגדים הוא דיליף בה משתיי יין ולא שצקיה לאורחיה: והכי קאמר מנין שלא נחלקו (א) כו'**, לעולם לא למילף מחוסר נגדים מקרא משתיי יין אחא אלא למילף משמעות נגדים והכי קאמר למנוח עבודות של מימה שמתחללות בשמירות מנין שלא נחלקו בין מחוסר נגדים לשתיי יין דכי היכי דמחוסר נגדים כל עבודותיו פסולות אף שתיי יין ושלא רחץ כן תלמוד לומר חוקה חוקה: **אלא (ב) בין החול למה לי**, הואיל ולא ילפינן מינה חילול לעבודה (ב):

לא מוקיס אמורא עליה, למידרש (י) צפירקין: **מיומא טבא לחכריה**, משעה שאכל ושתה ועשה יוס טוב עד למחר דהכי משמע קרא יין ושכר אל תשת בצואלס וגו' וכן צשעה שאתם צה להבדיל ולהורות בין דבר קדושה לדבר חול אל תהי שכרות: **מהלא נפקא**, מחוסר נגדים: **מהפס נפקא**, אכתי קרא לחרינא כתיב ולמאי איצטרך (ז) הכהן הכל גזי ונתנו בני אהרן הכהן אש לאשמועינן מחוסר נגדים: **צביסונו**, צשעה שהוא מלווץ נגדיו נקרא אהרן הכהן ולא כשהוא לצוש נגדי הדיוט: **אי מהפס**, מוהימה להס כהונה הוי מוקמינא ליה ההיא (ד) בעבודה המעכבת כפרה אבל נתינת אש של הדיוט דמזוה צעלמא היא שהרי יש שם אש שירדה מן השמים (י) אימא לא תיבעי נגדים קא משמע לן ונתנו בני אהרן הכהן אש להכי כתב הכא סקרין נגדים למילף [דאף בעבודה שאינה מחוסר (א) כפרה] דאי (א) עזד אהרן צבדי הדיוט לאו שפיר עזד, והא ליכא למיפדך לימא האי ולא מיבעי (י) ההוא דהכא לאו נגדים כתיבי ואי לאו דכתב והיתה להם כהונה [אזל וחגרת אותם אצנטן] דשמעינן כהונה תלויה צבגדים

לא הוה יעיינן הכהן צביהונו מאי היא: **הכפנים**, אצני (ח) קאי דהוו הדיוטיים: **צביסונו**, צראוין להן שנתלית כהונתן בהן: **אי מהפס**, מוהימה להם כהונה: [חאיסור, כגון כה"ג צבגדי כהן הדיוט: **אזל יימור**, כגון כהן הדיוט צבגדי כה"ג]: **מרושלין**, נגררין צקרקע: **מסולוקין**, מן הקרקע מתוך שהם קצרים: **משוחקים**, ישינים: **כשרין (א)**, וע"ג דכתיב מדו בד [ויקרא (ו) שתתא כמדמו (ב) מזוה צעלמא היא ולא לעכב: **חיסר אחס (ג)**, מכל הצגדים: **ייסר אחס**, הוסיף עליהם שום צגד צעולם: **רטייה**, איפלשטר"ר שחוףץ בין צשרו לצגד דצעין ילצב על צשרו: **מטושטשין**

אהרן כמיז אחר קרא דהוקיטו ואס כן ידעינן שפיר בלא הכהניס דעבי צביסונו כגון כקבלה דסין דכמיז הכהניס בעבודה קמייתא גלי בעבודה שאתי ק. ומיחו קשה לר"ע למה לי גוי"ש דעני אהרן לעיל (סס) לכהן ולכלי שרת פי' נגדי כהונה, מיפוק ליה דמתמיז הכהניס בעינן נגדי כהונה בלמתנין הכא דהו לכו וריס בלא נגדי כהונה, ז"ל דכי איצטרך גוי"ש משום כהן סכס הוא דאלצטרך, ואס תתמר מתמר דאלצטרך גוי"ש משום כהן סכס, למה לי קרא דהכא והיתה [לכהן סהנון] (לכהן כהונה) עולם לעור דהו לכו וריס, מיפוק ליה לר"ע משום דאין גוי"ש למתלה, ז"ל דמגוי"ש לא הוי ידעינן חילול עבודה רק אהיה צעלמא להכי אלצטרך (הכי) [הכהן] למרש דהו לכו וריס ומחללין עבודה: **אבל** [בעבודה] דלא מעכבא כפרה לא, פי' אימא לא חיבעי נגדים, כלומר אפילו לנחמילה, קמ"ל ונתנו בני אהרן לומר דלי עבדי ממחוסר נגדים לא שפיר עבדו כגדיי לא שפיר עבדו כגדיי נתינת אש לנחמילה, והא קמיני עבודתו פסולה לאו דוקא דהא כיון דלא מעכבא כפרה לא שייך בה חילול עבודה אלא כלומר לא שפיר עבד: **אבל** ייחוד אימא לא, וא"ת ועליו בני כהן גדול שלגש נגדי [לכהן] הדיוט אמאי לא משני אי מהפס הוי אמינא דמתמיז נגדים אמאי כי לצב נגדי כהן הדיוט לא, דכשמי סכא, ז"ל דלא מטי לממר הכי דהא קרא לעלי דתמנת אותם אבנט אהרן ובניו והיתה [לכהן] כהונה [לחוקת] עולם משמע דגם

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים יח.

תלמוד לומר חוקה חוקה לגזירה שוה. מכאן אומר ר"ת דהא דלמרינן צנמנות (דף י"ט), כל מקום שנאמר מורה וחוקה אינו אלא לעכב לאו מד טעמא נינהו לחוקה מגזירה שוה ומורה ממשעות (ב): **אתיא** חוקה חוקה ממחוסר נגדים. **צפ'** הנשרפין

(סנהדרין דף ק"ז פד). למרינן דלואין צוארסה דכתיב ומן המקדש לא יאלץ ולא יחלל הא אחר שלא יאלץ חילול ולא ילפי' שיהא צמימה [צג"ש] חילול חילול מתרומה משום חילול צגופיה לא כתיב מכללא [דכ"ג] הוא דקאמרי הוי דבר הבא מן הכלל וכל דבר הבא מן הכלל אף דנין אותו צגזירה שוה וקשה מהך דשמעתין דהא אף (א) נגדיהם עליהם אף כהונתן עליהן אינו כתיב בפירוש וילפינן חוקה חוקה ממחוסרי נגדים וכן בכל הכך דכתיב ולא יחללו דדייקינן הא עבדו חילולו וילפינן (י) מימה חילול חילול מתרומה ונתורס מן הרעה על היפה דלא ילפינן דלחוי צמימה צגזירה שוה דחטא חטא מירץ ה"ר יעקב מאורליני"ש משום דהוי דבר הבא מן הכלל [ונריך לתנא אמאי הוי דבר שזכללן טפי מהני (ז) ומימה לי צפ' הנשרפין (סס פג): צעי שתיי יין ושלא רחוך ידים ורגלים צמימה מנא לן וקאמר דצגופייהו כתיב צה מימה צהדיא והשתא למה לי למיכתב מימה מיפוק ליה מגזירה שוה לחוקה חוקה ממחוסר נגדים כדילפינן חילול צבו מהתם מיחו לקמן צפירקין (דף כד). למרינן דהווי שלשה כתובין הצאון כחד ואין מלמדיו מחוסר נגדים ושתיי יין ושלא רחוך ידים והשתא אמי שפיר גם קושיות ה"ר יעקב (ז) דהשתא צשלשתן כתיב מימה מיותר למימר צהני (זריס) דווקא דמקריין זריס צגזירה שוה לחוקה איכא מימה אזל יושב אע"ג דקרו זר אינו צמימה אזל שאר פסולינן כגון ערל ואסון לא איצטרך קרא למעוטינהו ממימה כיון דלא איקרו זריס. צרו"ך: **אחריני** כתיבין הצאון כחד ליכא מיותר כי אס השניס חקיה לגופיה וא"כ מרי קלאי צמחוסר נגדים למה ובמרייהו כתיב חקיה ומיחו וחגרת דדרשינן מינה (ח) חוקת עולם אלצטרך משום חילול דאע"ג דממילא שמעינן (ח) מדאיקרי [זר מ"מ] זר צמכנסים לא כתיב ולעולם צפרשה דלעיל קאי מימה אכולהו נגדים: **הג"ח** בהן גדור' שלבש בגדי בהן הדיוט ועבד עבודתו פסולה. ואס תתמר הא דלמר רבי יוסי (יומא דף י"ב): שני אינו ראוי לא לכהן גדול ולא לכהן הדיוט כהן גדול משום איבה כהן הדיוט משום מעלין ואלא מורדין מדקאמר משום איבה משמע כהן דהין כהן גדול הוא וא"כ כהן הדיוט מיפוק ליה משום מחוסר נגדים ואין לפרש דלאחר מיתה הראשון קאמר דלא הוי כהן גדול משום איבה דהא מודה ר' יוסי (סס יג), דאס מת ראשון שני חוזר לעבודתו ויש לומר דכהן גדול נתמנה (א) לעבודתו צפה ומסתלק צפה (וצפ' (א) קמא דיומא (דף י"ב) דריש ליה מקרא (ט) וצירושלמי) ומסתברא שהדבר תלוי במלך ואחיו הכהני' כמו שמיניו צפ' הבא על יבמתו (רצנמות סא), ציהושע צן גמלא דלוקמיה ינאי מלכא ואמרינן צירושלמי (ח) וצפ"ק דיומא (דף י"ב): ובתוספתא (דיומא פ"א ה"ד) ציוסף צן אלס מפארשי שארע פסול צכה"ג (ש"ש) ושיתם תחתיה וכתיב אמר למלך לדוניי המלך פר ושעיר (ב) שקרבו (ז) היום משל מי' משליו וא' משל כה"ג א"ל המלך לא דייך שישמשא שעה א' לפני מי שאמר והיה העולם] כו' וידע שהוסר (א) מן הכהונה (ב):

יושב אע"ג דקרו זר אינו צמימה אזל שאר פסולינן כגון ערל ואסון לא איצטרך קרא למעוטינהו ממימה כיון דלא איקרו זריס. צרו"ך: **אחריני** כתיבין הצאון כחד ליכא מיותר כי אס השניס חקיה לגופיה וא"כ מרי קלאי צמחוסר נגדים למה ובמרייהו כתיב חקיה ומיחו וחגרת דדרשינן מינה (ח) חוקת עולם אלצטרך משום חילול דאע"ג דממילא שמעינן (ח) מדאיקרי [זר מ"מ] זר צמכנסים לא כתיב ולעולם צפרשה דלעיל קאי מימה אכולהו נגדים: **הג"ח** בהן גדור' שלבש בגדי בהן הדיוט ועבד עבודתו פסולה. ואס תתמר הא דלמר רבי יוסי (יומא דף י"ב): שני אינו ראוי לא לכהן גדול ולא לכהן הדיוט כהן גדול משום איבה כהן הדיוט משום מעלין ואלא מורדין מדקאמר משום איבה משמע כהן דהין כהן גדול הוא וא"כ כהן הדיוט מיפוק ליה משום מחוסר נגדים ואין לפרש דלאחר מיתה הראשון קאמר דלא הוי כהן גדול משום איבה דהא מודה ר' יוסי (סס יג), דאס מת ראשון שני חוזר לעבודתו ויש לומר דכהן גדול נתמנה (א) לעבודתו צפה ומסתלק צפה (וצפ' (א) קמא דיומא (דף י"ב) דריש ליה מקרא (ט) וצירושלמי) ומסתברא שהדבר תלוי במלך ואחיו הכהני' כמו שמיניו צפ' הבא על יבמתו (רצנמות סא), ציהושע צן גמלא דלוקמיה ינאי מלכא ואמרינן צירושלמי (ח) וצפ"ק דיומא (דף י"ב): ובתוספתא (דיומא פ"א ה"ד) ציוסף צן אלס מפארשי שארע פסול צכה"ג (ש"ש) ושיתם תחתיה וכתיב אמר למלך לדוניי המלך פר ושעיר (ב) שקרבו (ז) היום משל מי' משליו וא' משל כה"ג א"ל המלך לא דייך שישמשא שעה א' לפני מי שאמר והיה העולם] כו' וידע שהוסר (א) מן הכהונה (ב):

שיטה מקובצת

אבל עבודה דלא מעכבא כפרה לא היה מעמיד מתורגמן אלא לדרוש דרשה לריס מיומא טבא לחבריה. לומר משעה היום יוס טוב דהיינו לאחר שפיהה עד מהל: משום שכרות. דכי אורווי היה מורי דרשה שלו דלמרינן בכימות, ושכר אסור להורות דכתיב יין ושכר אל תשת וכתיב להורות אל תי יטאל (ביצה ד.) הכהנים כביהונם. לומר צבדי הדיוט חוקקין להס (ז) (שירובין ק"ג) מרושלים מסולוקים. ציומא כג ע"כ מירץ מדין, מדו כמדחו, כאן למדך שיהא כמות הכהניס למדת קומתו, לא נגררת ואלא מסולקת, והכי למרינן צמחוס: משוחקים. כסין לכל עבודה וצלבד שלא יחו מקריעין (יומא כד):

ח"ל חוקה חוקה, כל מקום שנאמר חוקה אינו אלא לעכב והכי איחא במנותח (א"י, א). ואי קשיא לך הא דאמרין בשביתא קדישא שלא חוקה חוקה שנתים מבין יליף חוקה חוקה ממחוסר בורים, והתם פירובא הוא אילמא

עין משפט ונר מצוה

יז א מיי פ"י מהלכות כלי המקדש הלכה ד:
יח ב ב מיי שס הלכה ה:

תורה אור השלם

1. יין וישרך אל תשת אתה ונבךך אתך בבבאבא אל אהל מועד ולא תקמוז וחקת עולם לדרייתכם:
2. והקרת אתם אבנט אהרן ונביו וחקשף לרם מגבעת והקרת לרם בהקת לחקת עולם ומלאת יד אהרן ויד בניו:
שמות כט, ט

3. ורחצו ידיהם ורגליהם ולא יקמוז וחקיה לרם חק עולם לו ורחצו לרגליהם:
שמות ל, כא

4. וקחו בני אהרן הבחן אש על הבחן וקברו עצים על האש:
ויקרא א, ז

5. וקברו בני אהרן הבתמים את הקורבנים את קוראש ואת הקבר על הקורבן אשר על האש אשר על המזבח:
ויקרא א, ח

מוסף רש"י

דרב אל מוקי אמורא עליה. לא היה מעמיד מתורגמן לפני לדרוש דרשה לריס מיומא טבא לחבריה. לומר משעה היום יוס טוב דהיינו לאחר שפיהה עד מהל: משום שכרות. דכי אורווי היה מורי דרשה שלו דלמרינן בכימות, ושכר אסור להורות דכתיב יין ושכר אל תשת וכתיב להורות אל תי יטאל (ביצה ד.) הכהנים כביהונם. לומר צבדי הדיוט חוקקין להס (ז) (שירובין ק"ג) מרושלים מסולוקים. ציומא כג ע"כ מירץ מדין, מדו כמדחו, כאן למדך שיהא כמות הכהניס למדת קומתו, לא נגררת ואלא מסולקת, והכי למרינן צמחוס: משוחקים. כסין לכל עבודה וצלבד שלא יחו מקריעין (יומא כד):

לעזי רש"י

איפילשטר"א אינפלשטר"א. תחבושת.

שיטה מקובצת

אבל עבודה דלא מעכבא כפרה לא היה מעמיד מתורגמן אלא לדרוש דרשה לריס מיומא טבא לחבריה. לומר משעה היום יוס טוב דהיינו לאחר שפיהה עד מהל: משום דכי אורווי היה מורי דרשה שלו דלמרינן בכימות, ושכר אסור להורות דכתיב יין ושכר אל תשת וכתיב להורות אל תי יטאל (ביצה ד.) הכהנים כביהונם. לומר צבדי הדיוט חוקקין להס (ז) (שירובין ק"ג) מרושלים מסולוקים. ציומא כג ע"כ מירץ מדין, מדו כמדחו, כאן למדך שיהא כמות הכהניס למדת קומתו, לא נגררת ואלא מסולקת, והכי למרינן צמחוס: משוחקים. כסין לכל עבודה וצלבד שלא יחו מקריעין (יומא כד):